

בש"פ 2810/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2810/19

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של ביהמ"ש המחוזי
בתל אביב-יפו בתיק בעמ"ת 53316-03-19 מיום
8.4.2019 שניתנה ע"י כב' השופט אברהם הימן

בשם המבקש:

עו"ד אהרן רוני הרניק

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) בעמ"ת
53316-03-19 מיום 8.4.2019 בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו
(כב' השופטת נ' תבור) במ"ת 51307-01-19 מיום 7.3.2019.

1. ביום 21.1.2019 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו ארבע עבירות של איומים נגד זוגתו לשעבר ובני
משפחתה, ועמה בקשה לעוצרו עד לתום ההליכים. בדיון שהתקיים ביום 30.1.2019, עמד בית משפט השלום על כך
שאין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בדמות מסוכנות סטוטורית, וציין כי המבקש עבר בדיקה
פסיכיאטרית ונמצא כשיר לעמוד לדין וכי לחובתו הרשעות קודמות בעבירות מתחום האלימות והאיומים. כמו כן, הורה
בית משפט השלום לשירות מבחן לערוך תסקיר בעניינו של המבקש שיבחן ראשית את מצבו של המבקש, ולאחר מכן
את חלופת המעצר שהוצעה.

2. בתסקיר שנערך התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון במצבו של המבקש להישנות מעורבות אלימה בתחום הזוגי וכן סיכון להפרת התנאים ולצריכת חומרים פסיכו-אקטיביים. כמו כן, בחן שירות המבחן חלופת מעצר בישיבה בבתים בפיקוח רב הישיבה, אך התרשם כי הפיקוח אותו הציע הרב אינו הולם את הסיכון הנשקף מהמבקש. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו של המבקש. לאחר קבלת התסקיר, התקיים ביום 20.2.2019 דיון בבית משפט השלום, אליו התייצב הרב, בסופו הורה בית משפט השלום לבחון את אפשרות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בישיבה בפיקוחם של הרב ושל בת זוגו הנוכחית של המבקש.
3. בתסקיר המשלים שנערך העריך שירות המבחן כי נוכח מצבו של המבקש נדרשת "חלופה סמכותית, אסרטיבית ומשמעותית, כדוגמת קהילה לתחלואה כפולה, אשר תכלול הרחקה גאוגרפית, בקרה רציפה אחר התנהלותו ובחירותיו, כמו גם מתן מענה טיפולי יעיל לצרכיו, כשהערכתנו כי המפקחים המוצעים יתקשו להירתם ולבסס מערך פיקוחי הולם ומותאם". משכך, העריך שירות המבחן כי גם מעצר בפיקוח אלקטרוני לא יפחית את הסיכון במצבו של המבקש, ולא יתן מענה לצרכיו.
4. לאחר קבלת התסקיר המשלים, ביום 7.3.2019, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. בית המשפט דחה את בקשת המבקש לדחות את הדיון על מנת לאפשר לרב, שנעדר מהדיון בשל מחלה, להתייצב בפני בית המשפט בשנית, בקבעו כי לא מצא שהתרשמות נוספת מהרב תוכל לשנות את תמונת הסיכון הברורה העולה מתסקירי שירות המבחן. בית משפט השלום עמד על כך שהעבירות המיוחסות למבקש, כשלעצמן, עשויות לשאת חלופות מעצר, אלא שהסיכון אינו נבחן על פי העבירות לבדן, אלא על יסוד התמונה המוצגת במלואה. בנסיבות המקרה דנן, נקבע, התמונה העומדת בפני בית המשפט מלמדת על הסיכון הנשקף מהמבקש, עליו יש להוסיף פיקוח אנושי בלתי-אפקטיבי. משכך, מקום שהמתלוננת נמצאת בקרבת מקום ולאור החשש שתואר בתסקיר שירות המבחן, חלופת המעצר בישיבה אינה מתאימה להפחתת הסיכון.
5. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה טעות בהחלטתו של בית משפט השלום בציינו כי מאחר שנמצא כי מסוכנותו של המבקש היא ברף גבוה ביותר, בדין הורה בית משפט השלום על מעצרו גם מבלי לבחון את חלופת המעצר לגופה. בית המשפט המחוזי הוסיף כי לא נעלמה מעיניו העובדה כי מסוכנותו של המבקש, הנובעת ממצבו הנפשי, אינה בהכרח בשליטתו, אך אין בכך כדי להביא לקבלת הערר.
6. מכאן הבקשה שלפני בגדרה טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי שקבע כי אין חלופת מעצר שתוכל לאיין את מסוכנותו של המבקש ולפיכך אין טעם לבחינת חלופת המעצר הקונקרטית. עוד טוען המבקש כי שגו הערכאות דלמטה שנמנעו מלהתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים. לטענתו, החלטת בית המשפט המחוזי גורמת לפגיעה בלתי מידתית בזכויותיו.
7. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. בקשת רשות לערור ניתנת רק במקרים חריגים בהם קיימת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרטיים של הצדדים, או מקום בו קיימות נסיבות פרטניות המצדיקות זאת, כגון מניעת עוול קשה, פגיעה שאינה מידתית בזכויות הנאשם, או שגגה ברורה בהחלטת המעצר (בש"פ 4253/17 דבש נ' מדינת ישראל (18.6.2017); בש"פ 1811/18 ספי נ' מדינת ישראל (4.3.2018)). הבקשה שלפני ממוקדת בעניינו הפרטי של המבקש בלבד, ואינה מעלה כל נסיבות חריגות המצדיקות היעדרות לבקשה ב"גלגול שלישי". די בכך לדחיית הבקשה.

8. לגופם של דברים, כפי שעמדו הערכאות דלמטה, מצבו המורכב של המבקש מלמד על סיכון אותו לא תוכל לאיין חלופת המעצר שהוצעה. החלטה זו כוללת שני מרכיבים, האחד – מצבו של המבקש, המקום מידה לא מבוטלת של סיכון, והשני – העדר יכולתם של חלופת המעצר שהוצעה והמפקחים שהוצעו לאיין את הסיכון הנובע ממצבו של המבקש. בנסיבות העניין, לנוכח הקרבה של חלופת המעצר שהוצעה למקום מגוריה של המתלוננת ומכיוון שהחלופה עצמה איננה הרמטית מספיק ואינה נותנת מענה לצרכיו הטיפולים של המבקש, לא היה להתרשמות בלתי אמצעית מהמפקחים עצמם כדי לשנות מהחלטת המעצר. אשר על כן, ההחלטה על מעצרו של המבקש בדין יסודה והיא אינה מקימה כל עילה להתערבות. בשולי הדברים יוער, כי אין בכך כדי לסגור את הדלת באופן מוחלט על חלופות מעצר אחרות, ככל שתוצע חלופה שתתאים לצרכיו המיוחדים של המבקש ותאיין את הסיכון הנשקף ממנו.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' באייר התשע"ט (6.5.2019).

ש ו פ ט